

pravej strane srazil, prípadne sa o jeho auto otreľ a pri ďalšom vybočení motocyklu z jazdnej dráhy utrpel pádom smrteľné zranenie, dôsledkom ktorého podľa zistenia nižších rozsudkov zomrel. Obžalovaný bol povinný pred tým, než cez celú šírku silnice zatáčať do prava, presvedčiť sa o tom, či za ním nejde také vozidlo a v takej blízkosti, že by mu musel podľa ustálených zvyklostí dať prednosť pre ďalšiu rovnú jazdu ešte pred tým, než sám na silnicu do prava idúcu odbočoval a tým vozidlu za ním blízko a rýchle idúcemu v ďalšej rovnej jazde zabránil. Keby sa bol obžalovaný podľa povinnej opatrnosti o tom presvedčil, bol by musel jazdu zavčas ešte pred zatáčkou zmierniť alebo svoj voz zastaviť, až by poškodený na motocykle predišiel. Ale aj včas daným znamením, že chce zahnúť cez silnicu do prava, bol by aspoň poškodeného upozornil na tento svoj úmysel, aby ten mohol svoju jazdu podľa toho upraviť; bez znamenia poškodený pravdepodobne predpokladal, že obžalovaný pôjde rovno ďalej a že niet prekážky, aby ho v rovnej jazde predišiel, dávši mu signál. Nič obžalovaného neomlúva, že podľa zistenia signál poškodeného nepočul a ani poškodeného za sebou ináč nezbadal, lebo nahliadnutím do zrkadla mal a mohol poškodeného za sebou zbadáť. Nezjavuje ho viny ani prípadné spoluzavinenie poškodeného v rýchlej jazde, lebo toto nebolo výlučné, keďže viacerý spôsob neopatrnosti obžalovaného bol spolupríčinou srážky motocyklu s autom a tým aj ďalších následkov z toho vzniklých, teda aj smrti poškodeného. Poneváž obžalovaný už dlhšiu dobu riadi automobil, musel by si pri náležitej opatrnosti uvedomiť svoje hore vytknuté povinnosti pri zahýbaní do pravej zatáčky a nebezpečenstvo zo zanedbania týchto povinností pre bezpečnosť osôb za ním idúcich vznikajúce. Sú tedy u neho dané všetky náležitosti prečinu zabitia človeka z nedbalosti v smysle § 290 tr. zák.

#### Čís. 5684.

**Jde o přečin porušení osobní svobody veřejným úředníkem ve smyslu § 193 tr. zák., uvěznil-li správce notářského úřadu někoho bezdůvodně, a to tolikonásobný, kolik osob uvěznil.**

(Rozh. ze dne 22. září 1936, Zm IV 181/36.)

Obžalovaný J. Z., správce notářského úřadu, zatkl a v obecní věznici přes noc zadržel tři osoby; ve své obhajobě před soudem tvrdil, že tak učinil proto, že si mu neznámý muž stěžoval, že byl okraden, a vyslovil podezření proti dvěma ze zadržených; třetího zatkl prý proto, že se s ostatními domlouval řečí obžalovanému nesrozumitelnou. Obžalovaný ani neučinil žádné kroky za účelem vyjasnění případu a výsledku zúčastněných osob, ani neoznámil věc příslušnému bezpečnostnímu úřadu a druhého dne ráno všechny tři uvězněné bez jakéhokoli vysvětlení propustil na svobodu. Veřejná žaloba spatřovala v činu obžalovaného zločin podle § 12 zákona č. 293/1920 Sb. z. a n. Soud prvního st. l. i c e uznal obžalovaného vinným trojnásobným přečinem podle § 323

tr. zák.; o d v o l a c í s o u d kvalifikoval nezákonný postup obžalovaného jako trojnásobný přečin porušení osobní svobody veřejným úředníkem podle § 193 tr. zák.

N e j v y š š í s o u d zmateční stížnost obžalovaného částečně odmítl, částečně zamítl.

### Z d ů v o d ů :

Nejvyšší soud při právním posouzení případu vycházel z naznačeného skutkového stavu a ponechal stranou vývody zmateční stížnosti, pokud se vztahují k posouzení jednání obžalovaného jako protizákonného na tom základě, že by byla pravdivá jeho obhajoba, ač i tu sluší podotknouti k vývodům stěžovatelovým, že úsudky odvolacího soudu o protizákonnosti uvěznění J. H. a spol. jsou se zřetelem na zjištěné okolnosti případu zcela správné. Jsou-li však zjištěny skutečnosti, jež poukazují k tomu, že obžalovaný neměl vůbec základu k podezření proti zadrženým osobám z trestného činu, ale že je bezdůvodně uvěznil buď ze svévole, zlomyslnosti, aby ukázal, jakou moc má notář, anebo spíše z požití alkoholu, byla v tomto jeho jednání právem shledána skutková podstata trojnásobného přečinu proti osobní svobodě, spáchaného obžalovaným jako obecním notářem, tudíž veřejným úředníkem zneužitím jeho úřední moci k tomu, že uvěznil tři osoby proti zákonu. Na uvedeném skutkovém základě nelze usuzovati na nějaký omyl o jeho oprávnění k zatknutí. Byla porušena osobní svoboda tří osob, proto bylo právem nalezeno na přečin trojnásobný.

### Čís. 5685.

**Ako treba klásť porotcom skutkové otázky s alternatívnym obsahom pri spolupachateľstve na trestnom čine.**

(Rozh. zo dňa 23. septembra 1936, Zm III 306/36.)

N a j v y š š í s ú d v trestnej veci proti M. N. a spol., obžalovaným zo zločinu vraždy, vyhovujúc zmätočnej sťažnosti obžalovanej M. N., uplatnenej z dôvodu zmätočnosti podľa § 29, čís. 6 por. nov., zrušil podľa § 34, odst. 1 por. nov. rozsudok porotného súdu i s celým pokračovaním, ktoré nasledovalo na úkon, zakladajúci zmätočný dôvod, čo do obžalovanej M. N. a hľadiac na zmätočnú sťažnosť verejného žalobcu následkom súvislosti z moci úradnej podľa § 387, posl. odst. tr. p. aj čo do obžalovaného M. B.; dotyčne oboch obžalovaných nariadil najvyšší súd konanie nového hlavného porotného pojednávania; zmätočné sťažnosti inak uplatňované poukázal na toto rozhodnutie.

### Z d ô v o d o v :

Najvyšší súd pri preskúmaní veci sa zaoberal predovšetkým zmätočnou sťažnosťou obžalovanej M. N., ktorú uplatňuje na základe § 29,